

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobců: **a) AZ BETON s.r.o.**, se sídlem Kněžpole 89, zastoupená JUDr. Marií Šupkovou, advokátkou se sídlem Hradební 1294, Uherské Hradiště, a **b) Z. U.**, zastoupený Mgr. Ing. Michaelou Soukeníkovou, advokátkou se sídlem Masarykovo náměstí 34, Uherské Hradiště, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobce b) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2025, č. j. 30 A 76/2023-131,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci b) **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Ing. Michaely Soukeníkové, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Obecní úřad Bílovice (dále jen „*stavební úřad*“) rozhodnutím ze dne 16. 2. 2023, sp. zn. 2/2011/NE, nařídil žalobci a) podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2011 (dále jen „*stavební zákon*“), odstranění stavby „*stavební úpravy a přístavba výrobní haly D*“, a to v rozsahu specifikovaném v tomto rozhodnutí. K odvolání obou žalobců žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 7. 2023, č. j. KUZL 50755/2023, změnil rozhodnutí o odstranění stavby tak, že z výroku I, v němž je uveden rozsah částí stavby, které mají být odstraněny, vypustil text „*vodorovné betonové podlahové konstrukce mimo vyspravených částí kolem stávajících ocelových sloupů původní konstrukce*“. Ve zbytku rozhodnutí o odstranění stavby potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu dne 6. 9. 2023 žalobce a) a dne 20. 9. 2023 žalobce b). Krajský soud v Brně (dále jen „*krajský soud*“) spojil věci ke společnému projednání a rozsudkem ze dne 30. 4. 2025, č. j. 30 A 76/2023-131, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení (výrok I), rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení (výrok II), odmítl žalobu žalobce b) (výrok III), rozhodl o tom, že žalobce b) ani žalovaný nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV) a vrátil žalobci b) zaplacený soudní poplatek (výrok V).

[3] Krajský soud se nejprve k námitce žalobce a) zabýval otázkou, zda měl stavební úřad, resp. žalovaný přerušit řízení o odstranění stavby s ohledem na to, že žalobce a) požádal o nové rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby. Shrnul závěry judikatury Nejvyššího správního soudu a dospěl k závěru, že žalovaný měl řízení o odstranění stavby přerušit, nebo měl vydat usnesení o tom, že se řízení nepřerušuje. Jelikož však žalovaný uvedeným způsobem nepostupoval, zatížil řízení vadou mající za následek nezákonnost jeho rozhodnutí.

[4] S ohledem na výše uvedené krajský soud rozhodnutí žalovaného výrokem I napadeného rozsudku zrušil. V takovém případě dle krajského soudu nemůže rozhodnutí žalovaného zasáhnout právní sféru žalobce b). Těžiště žalobních námitek žalobce b) spočívá v nesouhlasu s podmínkami odstranění stavby, přičemž rozhodování o takové žalobě ztratilo význam a bylo by pouze v rovině spekulativní. Krajský soud tak konstatoval, že ve vztahu k žalobě žalobce b) odpadl předmět řízení. Existence předmětu řízení je přitom esenciální podmínkou řízení dle § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a její nedostatek je neodstranitelný. V řízení proto nebylo možné pokračovat a krajský soud žalobu žalobce b) odmítl.

[5] Proti rozsudku krajského soudu podává žalobce b) (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s.

[6] Krajský soud dle stěžovatele nesprávně posoudil právní otázku a v důsledku toho nezákonně rozhodl o odmítnutí návrhu stěžovatele.

[7] Stěžovatel namítá, že krajský soud si měl vyžádat spis stavebního úřadu vedený ve věci žádosti žalobce a) o vydání nového rozhodnutí pod sp. zn. 242/2023/NE, a dále spisy týkající se zamítnutí žádosti žalobce a) o dodatečné povolení stavby vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. 50/2014/KE a u žalovaného pod sp. zn. KUSP 76609/2021 ÚP-Do. Tím, že tak krajský soud neučinil, zatížil napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

[8] Dále stěžovatel rekapituluje dosavadní postup žalobce a), který považuje za účelový, a podrobně uvádí důvody, pro které závěr krajského soudu, dle něhož měl žalovaný přerušit řízení, považuje za nesprávný. Stěžovatel též upozorňuje na rozhodnutí stavebního úřadu o nové žádosti žalobce a) a na usnesení žalovaného o přerušení řízení o odstranění stavby a uvádí, proč jsou i tato rozhodnutí nezákonná.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze rekapituluje průběh řízení.

[10] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

[11] Kasační stížnost je nepřípustná.

[12] Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.*

[13] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.*

pokračování

[14] Co se týče výroku o odmítnutí žaloby stěžovatele, přichází v úvahu pouze tvrzení o nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2023, č. j. 2 As 156/2021-28; všechna zde citovaná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz). Pod důvod kasační stížnosti vymezený jako *nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení* spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 24/2004-49, č. 427/2005 Sb. NSS, a ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS). Důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. však není, cituje-li stěžovatel toliko zákonný text tohoto ustanovení nebo jeho část, aniž by jej specifikoval, a nekonkretizuje-li vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se krajský soud dopustil (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75).

[15] Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že „podání 'nové žádosti' je možné považovat ze strany osoby zúčastněné nařízení I. [žalobce a) – pozn. NSS] za obstrukční jednání, a že žádná okolnost, odůvodňující postup dle § 101 písm. b) správního řádu ale v tomto případě nenastala, na základě čehož se žalovaný v tomto ohledu nedopustil procesního pochybení, a krajský soud, bez toho, aby si prověřil skutečnosti tvrzené osobou zúčastněnou na řízení I., zatížil své rozhodnutí **nezákonností spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., spočívající v chybné aplikaci právního předpisu na zjištěný skutkový stav a v důsledku toho pak nezákonností rozhodnutí o odmítnutí návrhu stěžovatele, ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.**“ (zvýrazněno stěžovatelem – pozn. NSS). Konkrétní námitky proti stěžejnímu závěru krajského soudu vedoucímu k odmítnutí stěžovatelovy žaloby, tedy proti závěru o tom, že „odpadl předmět řízení“, stěžovatel neuvádí. Citovaná argumentace tak není námitkou ve smyslu § 103 s. ř. s., a je tudíž nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[16] Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. dále nepřipustná kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak. Jinými slovy, kasační stížnost není přípustná, nemůže-li případný úspěch stěžovatele vést v konečném důsledku ke změně v jeho právním postavení (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012-41, č. 3321/2016 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 2. 7. 2025, č. j. 10 Ads 128/2025-14).

[17] Převážná část kasačních námitek stěžovatele napadá závěr krajského soudu, dle něhož měl žalovaný přerušit odvolací řízení či rozhodnout o tom, že se řízení nepřerušuje. Tento závěr byl přitom podstatný pro výrok I napadeného rozsudku, kterým bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. I pokud by tedy byly kasační námitky důvodné, nedošlo by ke změně stěžovatelova právního postavení a stěžovatel by pro sebe nemohl dosáhnout příznivějšího výsledku řízení. Nejvyšší správní soud si je vědom, že nynější situace je specifická, neboť krajský soud výrokem III napadeného rozsudku žalobu stěžovatele odmítl, a tudíž by bylo možné usuzovat, že stěžovatel by potenciálně příznivějšího výsledku řízení mohl dosáhnout. Jak však bylo uvedeno výše, o závěry, které stěžovatel kasační stížností převážně napadá, se opírá právě výrok o zrušení rozhodnutí žalovaného, a nikoliv výrok o odmítnutí žaloby stěžovatele. Kasační

argumentace týkající se výroku o odmítnutí žaloby je přitom nepřipustnou kasační námitkou, jak bylo vysvětleno výše.

[18] Zdejší soud dodává, že stěžovatel se, stejně jako žalobce a), žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Tak se stalo výrokem I napadeného rozsudku. Dle již výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 91/2012-41 přitom není pro účely posouzení přípustnosti kasační stížnosti rozhodné, zda krajský soud zrušil rozhodnutí správního orgánu proto, že (zcela) vyhověl námitkám žalobce či z jiných důvodů. Ve světle závěrů odkazovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu tak v nyní posuzované věci není podstatné, že ke zrušení rozhodnutí žalovaného došlo proto, že krajský soud shledal důvodnou žalobu žalobce a) a nikoliv žalobu stěžovatele. Důsledky z toho plynoucí pro stěžovatele jsou totožné; rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a žalovaný je povinen ve věci rozhodnout opětovně, přičemž takové rozhodnutí bude stěžovatel moci znovu napadnout správní žalobou (budou-li splněny zákonem stanovené podmínky). S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tyto stěžovatelem uplatněné kasační námitky směřují pouze proti důvodům napadeného rozsudku, a jsou tudíž rovněž nepřipustné (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

[19] Za situace, kdy jsou veškeré kasační námitky nepřipustné Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne, aniž by stěžovatele vyzýval k odstranění vad podání podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2003, č. j. 4 Ads 23/2003-124, č. 34/2003 Sb. NSS, a ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[20] Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

[21] Nejvyšší správní soud se s ohledem na nepřipustnost kasační stížnosti nemohl věcně zabývat tím, zda je rozhodnutí o odmítnutí žaloby zákonné. Teprve pokud by byla kasační stížnost přípustná, mohl by se soud zabývat jejími důvody, a to včetně důvodů, k nimž musí jinak přihlídnout z úřední povinnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2015, č. j. 9 Afs 187/2015-86). Nejvyšší správní soud se nicméně alespoň *obiter dictum* k postupu krajského soudu stručně vyjádří, neboť jej považuje za zjevně nezákonný. Krajský soud byl povinen žalobu stěžovatele posoudit věcně a zabývat se tím, zda jsou uplatněné žalobní námitky důvodné. Nelze přistoupit na to, že si krajský soud libovolně zvolí jednu ze dvou žalob, napadajících totožné správní rozhodnutí, kterou posoudí věcně, a v případě, že ji shledá důvodnou, nebude se již věcně zabývat žalobou druhou. Takový postup nemá zákonnou oporu. Krajský soud pouze stručně konstatoval, že nejsou splněny podmínky řízení, neboť odpadl jeho předmět, aniž by svůj závěr o odpadnutí předmětu řízení blíže odůvodnil. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom předmět řízení odpadne (mimo jiné) tehdy, pokud je správní rozhodnutí **pravomocně** zrušeno (srov. např. rozsudky ze dne 10. 4. 2025, č. j. 8 As 235/2024-38, či ze dne 7. 5. 2025, č. j. 7 As 139/2024-64). V okamžiku vydání napadeného rozsudku však rozhodnutí žalovaného pravomocně zrušeno nebylo, neboť k jeho zrušení došlo právě až napadeným rozsudkem.

pokračování

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[23] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Nejvyšší správní soud tak výrokem III rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, a to ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[24] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o samotné kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po provedení všech nezbytných přípravných procesních úkonů. Za této situace by rozhodnutí o odkladném účinku bylo nadbytečné a neúčelné.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu